

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, oraz naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie ustosunkowała się do przedstawionej przez skarżącą obszernej argumentacji o charakterze faktycznym i prawnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2011 r. — SAS Cargo Group i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-56/11)**

(2011/C 89/45)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Dania), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Sztokholm, Szwecja), oraz SAS AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: M. Kofmann, B. Creve, adwokaci, I. Forrester, QC, J. Killick i G. Forwood, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części;
- stwierdzenie, że skarżące nie ponoszą odpowiedzialności za globalne, pojedyncze, ciągłe i złożone naruszenie opisane w decyzji, a w razie konieczności stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim obciążałaby ona skarżące taką odpowiedzialnością;
- ponadto, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie wysokości grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- wydanie wszelkich innych rozstrzygnięć, jakie mogą okazać się właściwe w okolicznościach niniejszej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sprawie COMP/39.258 — Fracht lotniczy, w przedmiocie koordynowania różnych składników cen usług w zakresie przewozu towarów drogą lotniczą, w odniesieniu do dopłat paliwowych, dopłat z tytułu bezpieczeństwa oraz zapłaty prowizji od dopłat na rzecz spedytorów

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego skarżące podnoszą, że naruszono istotne wymogi proceduralne, jak również prawo skarżących do dobrej administracji, prawo do obrony oraz ogólną zasadę „równości broni”, poprzez odmowę udostępnienia skarżącym właściwych dowodów, zarówno obciążających, jak i uniewinniających, które Komisja otrzymała po

doręczeniu pisma w sprawie przedstawienia zarzutów, mimo iż w zaskarżonej decyzji wzięła pod uwagę te dowody (obciążające).

- 2) W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że Komisja nie posiadała stosownych kompetencji w zakresie, w jakim w decyzji zastosowano art. 101 TFUE/53 EOG do usług przewozu towarów drogą lotniczą polegających na wykonywaniu lotów na teren EOG, poprzez zastosowanie kryterium skutków, mimo iż nie ma ono znaczenia dla zastosowania *rationae loci* art. 101 TFUE/53 EOG oraz poprzez zastosowanie kryterium wdrażania w odniesieniu do sprzedaży realizowanych poza EOG.
- 3) W zarzucie trzecim skarżące twierdzą, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie postępowania skarżących oraz doszła do oczywiście błędnego wniosku, że postępowanie to stanowi dowód na to, że skarżące uczestniczyły w globalnym, pojedynczym i ciągłym naruszeniu, lub wiedziały o nim; co więcej szereg praktyk, na które powołano się w decyzji nie stanowi naruszenia właściwych przepisów z dziedziny konkurencji.
- 4) W ramach zarzutu czwartego skarżące twierdzą, że grzywna jest niesprawiedliwie i nieproporcjonalnie wysoka w świetle okoliczności, że skarżące nie uczestniczyły w globalnym, pojedynczym i ciągłym naruszeniu, jak również w świetle istotnych faktów (w tym okoliczności łagodzących), które należało wziąć pod uwagę przy ustalaniu wysokości grzywny nałożonej na skarżące.
- 5) W zarzucie piątym skarżące utrzymują, że prowadzone przeciwko nim (i innym podmiotom) dochodzenie jest selektywne i arbitralne, gdyż 72 innych przewoźników, którzy — zgodnie z treścią pisma w sprawie przedstawienia zarzutów i decyzji — uczestniczyli w rzekomo nielegalnych spotkaniach lub rozmowach, nigdy nie zostało objętych dochodzeniem. Budzi to poważne wątpliwości na gruncie Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- 6) W ramach zarzutu szóstego skarżące twierdzą, iż dopuszczono się naruszenia ich prawa do rozpoznania sprawy przez niezawisły i bezstronny sąd, wyrażonego w art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, gdyż decyzja została wydana przez organ administracyjny, skupiający jednocześnie kompetencje w zakresie ścigania i wymierzania sankcji.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 1 grudnia 2010 r. w sprawie F-82/09, Nolin przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 stycznia 2011 r. przez Michela Nolina**(Sprawa T-58/11 P)**

(2011/C 89/46)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Michel Nolin (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)

Druza strona postępowania: Komisja Europejska